Prof. dr. Dževad Jahić,

umirovljeni profesor Univerziteta u Sarajevu – Filozofskog fakulteta i član Bošnjačke akademije nauka i umjetnosti preminuo je u Sarajevu u 76. godini života. Prof. dr. Dževad Jahić bio je jedan od najuglednijih i najpoznatijih bosanskohercegovačkih lingvista.

Rođen je 15. 8. 1948. godine u Mostaru. Osnovnu i srednju školu završio je u Rogatici, a studij srpskohrvatskog jezika i jugoslovenskih književnosti na višoj pedagoškoj školi u Sarajevu i Filološkom fakultetu u Beogradu. Postdiplomski studij iz lingvistike pohađao je na Filozofskom fakultetu u Sarajevu i 1977. godine postao magistar lingvističkih nauka. Godine 1981. na Filološkom fakultetu u Beogradu odbranio je doktorsku disertaciju na temu Ijekavskoštakavski govori istočne Bosne, a 1983. obavio specijalizaciju iz teorije lingvističke geografije na Moskovskom državnom univerzitetu. Dvije godine radio je kao nastavnik maternjeg jezika u osnovnoj školi u Rogatici (1969–1971), a od 1973. do 1975. bio je saradnik Instituta za jezik i književnost u Sarajevu.

Od 1975. radio je na Filozofskom fakultetu u Sarajevu, najprije kao asistent, da bi 1982. bio izabran za docenta, a 1989. za vanrednog profesora na Odsjeku za južnoslavenske jezike. Četiri školske godine (1989–1993) bio je lektor i predavač srpskohrvatskog jezika na Filološkom fakultetu Moskovskog univerziteta. Na Odsjeku za bosanski, hrvatski i srpski jezik 2002. biran je za redovnog profesora na predmetima Historijska gramatika i Historija bosanskog književnog jezika.

Bavio se dijalektologijom, sociolingvistikom i književnojezičkim naslijeđem. Objavio je veliki broj naučnih radova te knjige: Jezik, nacija, nacionalizam (1990), Jezik bosanskih Muslimana (1991), Bosanski jezik u 100 pitanja i 100 odgovora (1999), Bošnjački narod i njegov jezik (1999), Školski rječnik bosanskog jezika (1999), Ijekavskoštakavski govori istočne Bosne (2002), a koautor je Gramatike bosanskoga jezika (2000).

Autor je enciklopedijskog Rječnika bosanskog jezika u više tomova u kojem se prvi put cjelovito i putem moderne leksikografske metode predstavlja izuzetno leksičko bogatstvo i ljepota bosanskog jezika. Objavljivanje ovog rječnika jedan je od najvećih projekata u bosanskom jeziku do sada. U februaru ove godine promoviran je deseti tom Rječnika.

Bavio se i književnim radom. Objavio je zbirke lirske proze Trešnjev bunar (1992), Stakleni mejt (1999), Sedra pelinova (2001) i Vitorin vrijes (2004).

U svom akademskom radu obrazovao je mnogo generacija studenata, bio mentor brojnim magistrantima i doktorantima, a svoje lingvističke poglede iznosio je učestvujući na brojim simpozijima, okruglim stolovima i seminarima.